ଅଜିତ କୁମାର ରଥ

ବନାମ

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ

ନଭେମ୍ବର 2,1999

[ଏସ୍. ସାଗିର ଅହମ୍ମଦ ଏବଂ ଆର୍. ପି. ସେଠୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ସେବା ବିଷୟ- ଓଡ଼ିଶା ଯାନ୍ତ୍ରିକ ସେବା ନିୟମ, 1941-ନିୟମ 26-ସେହି ବର୍ଷ ସମାନ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ପଦୋନ୍ନତି ମଧ୍ୟରେ ଆନ୍ତଃ ବରିଷ୍ଠତା ସ୍ଥିରୀକରଣ -ଯଦି ସେହି ଦିନ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥାନ୍ତି, ପଦୋନ୍ନତି ପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଠାରୁ ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା ପାଇବେ-ନିଯୁକ୍ତି ନିଯୁକ୍ତିର ପ୍ରକୃତ ତାରିଖ ସହିତ ଜଡିତ ଏବଂ ଯେଉଁ ତାରିଖରେ ପଦବୀ ଖାଲି ପଡ଼ିଥିଲା ତାହା ନୁହେଁ-ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖ ଠାରୁ ବରିଷ୍ଠତା ଗଣନା କରାଯିବ-ପଦୋନ୍ନତି ଉପରେ କାମଚଳା ପଦବୀରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସେବା, ବିଚାରାଧୀନ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ, ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପଦୋନ୍ନତି ନିୟମିତ ଥିଲେ ନିୟମିତ ସେବା ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବ ଯଦିଓ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭିତ୍ତିରେ ଅନୁମୋଦନ ବିଚାରାଧୀନ ରହିଛି, ଏବଂ ଉକ୍ତ ପଦବୀରେ ଅଧିକାରୀ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବରେ ସେବା ଜାରି ରଖିଛନ୍ତି-ବରିଷ୍ଠତା ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ ଏହିପରି କାମଚଳା ସେବାକୁ ଗଣନା କରାଯିବ-ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାରେ ବିଫଳତା ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନୁହେଁ ।

ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଅଧିନିୟମ 1985-ଧାରା 22 (3) (f)-ସମୀକ୍ଷା-ସିପିସିର ଆଦେଶ 47 ସହିତ ପାଠ କରାଯାଉଥିବା ଧାରା 114 ଅନୁଯାୟୀ ଅଦାଲତକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମୀକ୍ଷା କ୍ଷମତା ସମାନ ଏବଂ ଆଦେଶ 47 ଦ୍ୱାରା ସର୍ତ୍ତ ରଖାଯାଇଛି-ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ କେବଳ ନୂତନ ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ କିମ୍ବା ପ୍ରମାଣର ଆବିଷ୍କାର ଉପରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ଯାହା ସମ୍ୟକ ତତ୍ପରତା ପରେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟରେ ନଥିଲା । ଦରଖାସ୍ତକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମୟରେ କିମ୍ବା ରେକର୍ଡ ସାମ୍ନାରେ କିମ୍ବା କୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କାରଣ ପାଇଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ତ୍ରୁଟି/ଭୁଲ ଥିବାବେଳେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ-"ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କାରଣ" ବାକ୍ୟାଂଶର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1908 ଧାରା 114 ଯାହାକୁ ଆଦେଶ 47 ସହିତ ପାଠକରାଯାଏ ତାହା ଆଦେଶ 47 ନିୟମ-1 ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଯଥେଷ୍ଟ ଅନୁରୂପ କାରଣ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ଅଧୀନସ୍ଥ ଯାନ୍ତ୍ରିକ ସେବାରେ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ/ଅଧସ୍ତ ସହକାରୀ ଇଞ୍ଜିନିୟର ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । 7-8-1972 ରେ ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ନିୟମିତ ଭାବରେ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ (ନିର୍ମାଣ) ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିଲେ । ତେବେ ତାଙ୍କ ପଦବୀକୁ ଓଡ଼ିଶା ଲୋକସେବା ଆୟୋଗଙ୍କୁ ଅନୁମୋଦନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା, ଯାହା ଶେଷରେ କେବଳ 17-7-1976 ରେ ଅନୁମୋଦନ ଦେଇଥିଲା । ପଦୋନ୍ନତି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଆନ୍ତଃ-ବରିଷ୍ଠତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ସମସ୍ତେ 1972 ରେ ସମାନ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ

ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ବରିଷ୍ଠ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପରେ ସମୀକ୍ଷାରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ରାୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ସାମ୍ବିଧାନିକ ବିଚାରପୀଠର ରାୟକୁ ଅଣଦେଖା କରି ଏହାର ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଓଲଟା କରିଦେଇଥିଲେ । ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ, ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଥରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ସାମ୍ବିଧାନିକ ଖଣ୍ଡପୀଠର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ପହଞ୍ଚି ସାରିବା ପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କ ରାୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଏବଂ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଖଣ୍ଡପୀଠର ରାୟକୁ ଅଣଦେଖା କରି ସମୀକ୍ଷାରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ନିୟମ **26** ଏବଂ ଏହାର ସଂଶୋଧନକୁ ଭୁଲଭାବରେ ପଢି ଏକ ବିପରୀତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚି ପାରି ନଥାନ୍ତେ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଏହି ମାମଲାରେ ସାମ୍ବିଧାନିକ ବିଚାରପୀଠଙ୍କ ରାୟ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ; କେବଳ ନିୟମରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ମୂଳ ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖ ଠାରୁ ବରିଷ୍ଠତା ଗଣନା କରାଯିବ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ: **1.** ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୁଖ୍ୟ ରାୟ ଲେଖିଯିବା ସମୟରେ ଏହା ଏକ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଜଣାପଡିଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ଖାଲିପଦବୀରେ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗଙ୍କ ସହମତିରେ ରାୟ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବାବେଳେ ତାଙ୍କୁ କାମଚଳା ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯେହେତୁ ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ସମର୍ଥନ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁ ବର୍ଷରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା **2** ରୁ **11** ଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା, ସେହି ବର୍ଷ ଅର୍ଥାତ **1972** ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ ଅବେଦନକାରୀ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା **2** ରୁ **11**ଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବରିଷ୍ଠ ପଦବୀରେ ରହିବେ ।

2. ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା**12, 1976** ରେ ଓଡ଼ିଶା ଲୋକସେବା ଆୟୋଗଙ୍କ ସହମତିରେ ସ୍ଥାୟୀ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେମାନେ **1972** ରୁ ସେମାନଙ୍କର ବରିଷ୍ଠତା ଗଣନା କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଠାରୁ କନିଷ୍ଠ ହେବେ । ଏହି ଆଧାରରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହାର ପୂର୍ବ ରାୟକୁ ସମୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ସାମ୍ବିଧାନିକ ବିଚାରପୀଠର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଅନୁସରଣ କରିନଥିଲେ । ଓଡ଼ିଶା ଯନ୍ତ୍ରୀ ସେବା ନିୟମ **26,** ଏହାର ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ରୂପରେ, କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ, ମୂଳ ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖ ଠାରୁ ପ୍ରଭାବୀ ସହିତ ବରିଷ୍ଠତା ଗଣନା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ **1967** ମସିହାରେ ଏହି ନିୟମରେ ଏକ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ବିଶେଷ ଭାବେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦି ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବର୍ଷରେ ଉଭୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ପଦୋନ୍ନତି ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ବରିଷ୍ଠ ପଦବୀରେ ରହିବେ । ଏହି ସଂଶୋଧନକୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଣଦେଖା କରାଯାଇଛି କାରଣ ସମୀକ୍ଷା ଉପରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟରେ **1967** ମସିହାର ସଂଶୋଧନ ବିଷୟରେ

କୌଣସି ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କେବଳ 1974 ମସିହାର ସଂଶୋଧନ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯଦିଓ ଏହି ସଂଶୋଧନ 1.1.1972 ରୁ ପିଛିଲା ପ୍ରଭାବ ସହିତ କରାଯାଇଥିଲା, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପ୍ରକୃତିର ଥିଲା ଏବଂ ଏହା 1.1.1972 ରୁ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହେବ ନାହିଁ । ଫଳସ୍ୱରୂପ ଏହା ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ନିୟମ 26 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ମୂଳ ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖଠାରୁ ବରିଷ୍ଠତା ଗଣନା କରାଯିବାର ଥିଲା ।

3. ନିୟମ ଆଧାରରେ ଏହା ପ୍ରତୀୟମାନ ହୁଏ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 12 ମଧ୍ୟ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗଙ୍କ ସହମତି ଅନୁଯାୟୀ କାମଚଳା ଆଧାରରେ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିଲେ । ଏହା 8-2-1972 ରେ କରାଯାଇଥିଲା । ଓଡ଼ିଶା ଲୋକସେବା ଆୟୋଗଙ୍କ ସହମତି ପାଇବା ପରେ, 17 ଜୁଲାଇ 1976 ରେ ଏକ ନୂତନ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 12 ମଧ୍ୟ ନିୟମିତ ଭାବରେ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିଲେ । ଏହି ପଦୋନ୍ନତି ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା କାରଣରୁ, 1972ରୁ 1976 ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାମଚଳା ସେବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବଧି, ଯେତେବେଳେ ଆୟୋଗଙ୍କ ସହମତିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ନିୟମିତ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା ଏବଂ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା କରୁଥିବା ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣନା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଡାଇରେକ୍ଟ ରିକ୍ରୁଟ କ୍ଲାସ୍-2 ଇଂଜିନିୟର ଅଫିସର୍ସ ଆସୋସିଏସନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **[1990] 2 ଏସସିଆର 900**; *ଓ. ପି. ସିଙ୍ଗଲା ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ,* **[1984] 4 ଏସସିସି 450,** *ଏବଂ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଅଘୋର ନାଥ ଦେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* **[1993] 3 ଏସସିସି 371 ମାମଲା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା ।**

କେଶବ ଦେବ ଓ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ, **[1999] 1 ଏସସିସି 280** *ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ରକିଶୋର ସିଂହ ବନାମ ମଣିପୁର ରାଜ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ,* **ଜେଟି, (1999) 7 ଏସସି 576 କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।**

ଭି. ଶ୍ରୀନିବାସ ରେଡ୍ଡୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ସରକାର ଓ ଅନ୍ୟମାନେ, **[1995] ଏସୟୁୟୁପି. 1 ଏସିସି 572**; *ଭି.ପି. ଶ୍ରୀବାସ୍ତବ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ,* **[1996] 7 ଏସସିସି 759**; *ମାସୋସ ଅଖତର ଖାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ* **[1990] 4 ଏସସିସି 24** *ଏବଂ ଅନୁରାଧା ମୁଖାର୍ଜୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* **[1996] 9 ଏସସିସି 59, ଆଦି ମାମଲାକୁ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।**

4. ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେମାନେ 1970 ଏବଂ 1971 ରୁ ସେମାନଙ୍କର ବରିଷ୍ଠତା ଗଣନା କରିବା ହକଦାର କାରଣ ସେମାନେ ସେହି ବର୍ଷର ଖାଲି ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତ

ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ଆବେଦନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଭିତ୍ତିହୀନ ଏବଂ ଏହା ଭିତ୍ତିହୀନ ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟତା ବିହୀନ ଭାବେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ ।

ଜଗଦୀଶ ଚନ୍ଦ୍ର ପଟ୍ଟନାୟକ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ, **[1998] 4 ଏସସିସି 456 = ଏଆଇଆର (1998) ଏସସି 1926 ମାମଲା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଛି ।**

5. ସମୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନୀତିଗୁଡ଼ିକରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୋଇଥିଲେ, ଯାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଅନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଏକ ରାୟକୁ ପୁନର୍ବାର ଲେଖିବା ପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଶେଷରେ ବିବାଦର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 22 (3) (f) ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ସମୀକ୍ଷାର ପରିସରଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ । ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ଉପଲବ୍ଧ ସମୀକ୍ଷାର କ୍ଷମତା ସମାନ ଯାହା ସିପିସିର ଧାରା 114 ଯାହାକୁ ଆଦେଶ 47 ସହିତ ପାଠ କରାଯାଏ ତାହା ଅନୁଯାୟୀ ଅଦାଲତଙ୍କୁ ସେହି କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଛି । କ୍ଷମତା ନିରଙ୍କୁଶ ନୁହେଁ ଏବଂ ତାହା ଆଦେଶ 47 ରେ ସୂଚିତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଦ୍ୱାରା ଅଟକାଯାଇଛି । ନୂତନ ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ କିମ୍ବା ପ୍ରମାଣର ଆବିଷ୍କାର ଉପରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଆବେଦନ ଉପରେ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ, କିମ୍ବା ଯାହା ସମ୍ୟକ ତତ୍ପରତା କରିବା ପରେ, ତାଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟରେ ନଥିଲା କିମ୍ବା ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇପାରିନଥିଲା । ନଥିର ପୃଷ୍ଠରେ ସ୍ୱଷ୍ଟ କିଛି ଭୁଲ କିମ୍ବା ତ୍ରୁଟି କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କାରଣ ପାଇଁ ମଧ କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ । ଏକ ସମୀକ୍ଷା ଦାବି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା କେବଳ ଏକ ନୂତନ ଶୁଣାଣି କିମ୍ବା ତର୍କ କିମ୍ବା ପୂର୍ବରୁ ନିଆଯାଇଥିବା ଏକ ଭୁଲ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣର ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଅର୍ଥାତ୍, ସମୀକ୍ଷାର କ୍ଷମତା କେବଳ ଆଇନ କିମ୍ବା ତଥ୍ୟର ଏକ ଏକସ୍ୱ ତ୍ରୁଟିର ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇପାରିବ ଯାହାକୁ କୌଣସି ବିସ୍ତୃତ ତର୍କ ବିନା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡିବ । ଆଦେଶ 47 ନିୟମ 1 ରେ ବ୍ୟବହୃତ "ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କାରଣ" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ଅର୍ଥ ନିୟମରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା କାରଣ ସହିତ ଯଥେଷ୍ଟ ଅନୁରୂପ । ଏକ ସ୍ୱଷ୍ଟ ତ୍ରୁଟି ସଂଶୋଧନ କରିବା କିମ୍ବା ଆଦେଶ 47 ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କୌଣସି ଆଧାର ଉପରେ ଆଧାରିତ ନ ଥିବା ପ୍ରୟାସ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରୟାସ, ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ଏହାର ରାୟକୁ ସମୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସ୍ୱାଧୀନତାର ଅପବ୍ୟବହାର ହେବ ।

6. ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ 12 ମାର୍ଚ୍ଚ 1985 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା କହିବାକୁ ଗଲେ, 1990 ରେ ସମ୍ବିଧାନ ବିଚାରପୀଠ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଠାରୁ ଅନେକ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ । ସାମ୍ବିଧାନିକ ବିଚାରପୀଠର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆଧାରରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ରାୟର ପ୍ରଭାବ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଲୋପ ପାଇଛି ଏବଂ ସମୀକ୍ଷା ରାୟ ଲେଖିବା ସମୟରେ ସାମ୍ବିଧାନିକ ବିଚାରପୀଠର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅପେକ୍ଷା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସେହି ରାୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବାର କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନଥିଲା ।

ଡାଇରେକ୍ଟ ରିକ୍ରୁଟ କ୍ଲାସ୍-2 ଇଂଜିନିୟର ଅଫିସର୍ସ ଆସୋସିଏସନ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ, **[1990] 2 ଏସସିଆର 900, ମାମଲାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।**

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 11811/1995

ତା 31.8.95 ରିଖରେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ସ୍ଥିତ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏମ.ପି. ସଂଖ୍ୟା 779/1993ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଆସିଛି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପି. ପି. ରାଓ, କେ. ମହାଲିକ୍, ଦେବାଶିଶ୍ ମହାନ୍ତି, କେ. ଏନ୍. ତ୍ରିପାଠୀ, ଜେ. ଆର୍. ଦାସ, ଜାମସେଦ୍ ବେ, ଅଜୟ ତଲେସରା ଏବଂ ଏ. କମାରୁଦ୍ଦିନ୍ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପି. ଏନ୍. ମିଶ୍ର, ଆର୍. ଏସ୍. ଜେନା, ରାଜ କୁମାର ମେହେଟ୍ଟା ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀ ଏମ୍. ସାରଦା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଏସ. ସାଗିର ଅହମ୍ମଦଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଆବେଦନକାରୀ ଯିଏକି ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂରେ ଡିଗ୍ରୀ ହାସଲ କରିଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଅଧସ୍ତନ ଯାନ୍ତ୍ରୀକ ସେବାରେ 23.3.1965 ରେ ଜଣେ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ଓଡ଼ିଶା ଯନ୍ତ୍ରୀ ସେବା ନିୟମ, 1941 (ସଂକ୍ଷେପରେ, 'ନିୟମ') ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ । ଆହୁରି ଅନେକ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ କେବଳ ଡିପ୍ଲୋମାଧାରୀ ଥିଲେ । 1.5.1965 ମସିହାରେ ଏବଂ ତା 'ପରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କନିଷ୍ଠ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ ପୁନଃ ଅବସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ତାଙ୍କୁ ଅଧୀନସ୍ଥ ଯନ୍ତ୍ରୀ ସେବାର ଅନ୍ୟ ସଦସ୍ୟଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ କରିଥିଲା ଯେଉଁମାନେ କେବଳ ଡିପ୍ଲୋମା ଧାରକ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମତରେ, ଏହା କେବଳ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ପଦବୀ ଥିଲା । ଏହି ପଦବୀ ସତ୍ତ୍ୱେ, ତାଙ୍କୁ 12.5.1969 ର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଅଧସ୍ତନ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇ ତାଙ୍କୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା । ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟର ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକମାନେ ନିର୍ବିବାଦ ଭାବେ ଅଧସ୍ତନ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ଜଣାଶୁଣା ।

7.8.1972 ରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହିତ ଅନେକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ *କାମଚଳା* ଆଧାରରେ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ (ନିର୍ମାଣ) ଭାବରେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିଲେ । ଯେହେତୁ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ (ନିର୍ମାଣ)ପଦବୀ ଗୁଡିକ ଓଡ଼ିଶା ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ ଅଧୀନରେ ଥିଲା, ପଦୋନ୍ନତି କ୍ରମରେ ଏହା ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ପଦୋନ୍ନତି ଛଅ ମାସ ପାଇଁ କିମ୍ବା ଓଡ଼ିଶା ଲୋକସେବା ଆୟୋଗଙ୍କ ସହମତି ଯାହା ଆଗତୁରା ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୈଧ ଥିଲା । ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ (ନିର୍ମାଣ) ପଦବୀରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବାକୁ 17.7.1976 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ନିୟମିତ କରାଯାଇଥିଲା କାରଣ ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଶା ଲୋକସେବା ଆୟୋଗଙ୍କ ସହମତି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତା 2 ରୁ 11 (ସଂକ୍ଷେପରେ, 'ଉତ୍ତରଦାତା') ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ 7.1.1972 ଏବଂ 12.9.1972 ମଧ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ତାରିଖରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଯେହେତୁ ଗୋଟିଏ ପଟେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସମେତ ପଦୋନ୍ନତିପ୍ରାପ୍ତ ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବରିଷ୍ଠତା ବିବାଦ ଉପୁଜିଥିଲା, ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଆବେଦନକାରୀ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 12 ସହିତ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ବରିଷ୍ଠତା ତାଲିକାକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ, କାରଣ ଏହି ବରିଷ୍ଠତା ତାଲିକା ଆଧାରରେ ହିଁ କିଛି ଉତ୍ତରଦାତା କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ସହକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନରେ ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ 1972 ରେ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସଂଯୋଗବଶତଃ ଯଦିଓ ସେହି ବର୍ଷ, ଯଥା 1972 ରେ, ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ଆବେଦନକାରୀ ନିୟମର ନିୟମ 26 ଅନୁଯାୟୀ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରେଣୀରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବରିଷ୍ଠ ପଦବୀରେ ରହିବେ ଯାହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ ସର୍ତ୍ତରେ ପ୍ରଦାନ କରିଛି ଯେ ଯଦି ସମାନ ପଞ୍ଜୀବର୍ଷରେ ପଦୋନ୍ନତି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି କରାଯାଏ, ତେବେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବା ଅଧିକାରୀମାନେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ବରିଷ୍ଠ ତାଲିକାରେ ରହିବେ ।

ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ତା 4.1.1993 ରିଖରେ ଏହାର ରାୟ ଦ୍ୱାରା, ଦାବି ଆବେଦନକୁ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସହିତ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ 1972 ରେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବା ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 12 ସେହି ବର୍ଷ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବରିଷ୍ଠ ମାନ୍ୟତା ପାଇବେ । ଉତ୍ତରଦାତା (ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ) ଙ୍କୁ ବରିଷ୍ଠତା ତାଲିକାକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 12 ଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦିନଠାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ସମେତ ସେମାନଙ୍କ କନିଷ୍ଠମାନଙ୍କୁ ସେହି ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ସହକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ବିଚାର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଏହା ପରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯାହାକୁ 31.8.1995 ରେ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ତଥା ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 12 ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ କନିଷ୍ଠ ଏବଂ 1972ରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିବା ଅନ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ ବିବେଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ଅନୁସରଣ କରାଯାଇଥିବା ସମାନ ସେବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ହେତୁ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା ପୂର୍ବ ରାୟକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ହେଉଛି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସେହି ରାୟ ଯାହାକୁ ଏହି ଆବେଦନରେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଛି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ପି. ପି. ରାଓ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ *ଡାଇରେକ୍ଟ ରିକ୍ରୁଟ କ୍ଲାସ୍-2 ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ଅଫିସର୍ସ ଆସୋସିଏସନ୍ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ,* [1990] 2 ଏସସିଆର 900 = [1990] 2 ଏସସିସି 715 = ଏଆଇଆର (1990) ଏସସି 1607 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ସାମ୍ବିଧାନିକ ବିଚାରପୀଠଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆଧାରରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ବରିଷ୍ଠତାର

ବିବାଦ ସମାଧାନ ହେବା ପରେ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହାର ରାୟର ସମୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନଥିଲେ କାରଣ କେବଳ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ରାୟ ଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ଏକ ବିପରୀତ ମତ ନିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ସେ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେଇଥିବା ରାୟ ଉପରୋକ୍ତରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଖଣ୍ଡପୀଠର ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ବିରୋଧ କରୁଥିବାରୁ ଏହାର କୌଣସି ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ ମୁଖ୍ୟ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ସମୟରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହାକୁ ଧ୍ୟାନ ନ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ଏହା କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ ନାହିଁ କାରଣ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଖଣ୍ଡପୀଠର ପରବର୍ତ୍ତୀ ରାୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହି ରାୟକୁ ଅଣଦେଖା କରାଯିବା ଉଚିତ । ଶ୍ରୀ ରାଓ ଆହୁରି ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ଉପରେ ପାରିତ ରାୟ ବରିଷ୍ଠତାର ନିୟମକୁ ଭୁଲ୍ ଭାବରେ ପଢ଼ିବା ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ ନିୟମ 26ରେ, ଯାହା ପଦୋନ୍ନତିପ୍ରାପ୍ତ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା ସହିତ ଜଡିତ, ଦୁଇଟି ସଂଶୋଧନ ହୋଇଥିଲା: ପ୍ରଥମ ସଂଶୋଧନ1967ରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି 1974ରେ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ମୁଖ୍ୟ ରାୟ ଲେଖିବା ସମୟରେ 1967ରେ ହୋଇଥିବା ସଂଶୋଧନକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସମୀକ୍ଷା ରାୟ ଲେଖିବା ସମୟରେ ସେହି ସଂଶୋଧନକୁ ଅଣଦେଖା କରିଥିଲେ । ଏହା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଏକ ଭୁଲ ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯାହା ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ଉପରେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ସମଗ୍ର ରାୟକୁ ବ୍ୟର୍ଥ କରିଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ *ଡାଇରେକ୍ଟ ରିକ୍ରୁଟ୍ କ୍ଲାସ-2 ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ଅଫିସର୍ସ ଆସୋସିଏସନର* (ଉପରୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟକୁ ପ୍ରଭେଦ କରିବାରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ କରିଛନ୍ତି।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ମୂଳତଃ ପାରିତ ରାୟ ନଥିରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ତ୍ରୁଟିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଏକ ନୂତନ ରାୟ ପାରିତ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ସଠିକ୍ ଆଇନଗତ ସ୍ଥିତି ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ବରିଷ୍ଠ ବୋଲି ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ କୁହାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା *ଡାଇରେକ୍ଟ ରିକ୍ରୁଟ କ୍ଲାସ୍-2 ଇଂଜିନିୟରିଂ ଅଫିସର୍ସ ଆସୋସିଏସନର* (ଉପରୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ଆଇନ ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ କାରଣ ତତ୍କାଳୀନ ମାମଲାରେ, ବରିଷ୍ଠତା କେବଳ ନିୟମ 26 ଆଧାରରେ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଏହି କୋର୍ଟର ରାୟ ସମେତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଧାରରେ ନୁହେଁ । ଯେହେତୁ ନିୟମ 26, 1974 ରେ ହୋଇଥିବା ସଂଶୋଧନ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲା, ସେଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ବରିଷ୍ଠତାକୁ ମୂଳ ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖ ଠାରୁ ଗଣନା କରାଯିବ, ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଏ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 12, , ଯେଉଁ ଅବଧି ପାଇଁ କାମଚଳା ଭାବରେ ସେମାନେ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀ ଆଧାରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ବାରିଷ୍ଠତାକୁ ଗଣନା କରିବାକୁ ସେମାନେ ହକଦାର ନଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସ୍ଥାୟୀ ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖ ଠାରୁ ସେମାନଙ୍କର ବରିଷ୍ଠତା ଗଣନା କରିବାରେ ଏବଂ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀରେ କାମଚଳା ଆଧାରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ଅବଧିକୁ ବାଦ ଦେବାରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲେ ।

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିବାଦକୁ ଅବଲୋକନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ନିୟମ 26 କୁ ପୁନଃ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ହେବ, କାରଣ ଏହା ମୂଳତଃ 1967 ଏବଂ 1974 ରେ ହୋଇଥିବା ସଂଶୋଧନ ପରେ ଆକୃତି ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା । ଏଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି:

ମୂଳ ନିୟମ 26:

" ବରିଷ୍ଠତା-କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ଏବଂ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀରେ ବରିଷ୍ଠତା ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଦରମା ନିର୍ବିଶେଷରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବର୍ଗରେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମୂଳ ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର କରାଯିବ । ସମାନ ତାରିଖରେ ନିଯୁକ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର କରାଯିବ ।

1967 ରେ ସଂଶୋଧିତ ନିୟମ 26:

" ଯେତେବେଳେ ସେହି ବର୍ଷ (ପଞ୍ଜୀବର୍ଷ) ପଦୋନ୍ନତି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଏ, ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବା ଅଧିକାରୀମାନେ ନିଯୁକ୍ତିରେ ଯୋଗଦେବା ତାରିଖ ନିର୍ବିଶେଷରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିବା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ବରିଷ୍ଠ ବିବେଚିତ ହେବେ ।

1974 ରେ ସଂଶୋଧିତ ନିୟମ 26 (1.1.1972 ରୁ ପିଛିଲା ପ୍ରଭାବ ସହିତ):

“26. (1) ଯେତେବେଳେ ସେହି ବର୍ଷ ପଦୋନ୍ନତି ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଏ, ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବା ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତିର ତାରିଖ ନିର୍ବିଶେଷରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିବା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ବରିଷ୍ଠ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ ।

(2) ଏହି ଦୁଇ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଉପ-ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପାହ୍ୟାରୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବା ଅଧିକାରୀ କନିଷ୍ଠ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପାହ୍ୟାରୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବା ଅଧିକାରୀଙ୍କ *ଠାରୁ ବରିଷ୍ଠ* ହେବେ ।

(3) ଉପ-ନିୟମ (1) ଏବଂ (2) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ, ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା ଆୟୋଗଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ତାଲିକାରେ ଯେଉଁ କ୍ରମରେ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ରହିଛି, ସେହି କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯିବ ।

ସଂଶୋଧନ ହୋଇନଥିବା ଏବଂ ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିବା ନିୟମ 26ରେ ପ୍ରଭାବକୁ ବିଚାର କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଆମେ ସୂଚାଇ ପାରିବା ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ କନିଷ୍ଠ ଯନ୍ତ୍ରୀ ହୋଇଥିବାରୁ 1972ରେ *ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ* ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲେ, ଏହି ଆଧାରରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମୀକ୍ଷା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ଲୋକସେବା ଆୟୋଗଙ୍କୁ ଏକ ସୁପାରିଶ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆୟୋଗଙ୍କ ସହମତି ଲୋଡ଼ା ଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଆୟୋଗ ଏକ ଆପତ୍ତି ଉଠାଇଥିଲେ ଯେ ଏହା ସମ୍ଭବ ହେବ ନାହିଁ କାରଣ ଅଧସ୍ତନ ଯନ୍ତ୍ରୀ ସେବାରେ "କନିଷ୍ଠ ଯନ୍ତ୍ରୀ " ପରି କୌଣସି ଶ୍ରେଣୀ ନାହିଁ ଯେଉଁଥିରୁ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି କରାଯାଇପାରିବ । ଆୟୋଗ ନିୟମରେ ଏକ ସଂଶୋଧନ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ

ଫଳସ୍ୱରୂପ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନିୟମରେ ସଂଶୋଧନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲେ ଯେ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀକୁ ଅଧସ୍ତନ ଯନ୍ତ୍ରୀ ସେବାର ସଦସ୍ୟ ତଥା କନିଷ୍ଠ ଯନ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମଧ୍ୟ ପଦୋନ୍ନତି କରାଯାଇପାରିବ ।

ଏହାର ସଂଶୋଧନ ପୂର୍ବରୁ ନିୟମ 6 ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ଆଂଶିକ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଦୁଇଟି ଘରୋଇ ଉତ୍ସରୁ ପଦୋନ୍ନତି ଦ୍ୱାରା କରାଯିବ, ଯଥା ପୁରୁଣା ଉପର ଅଧସ୍ତନ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଏବଂ ଅଧସ୍ତନ ଯନ୍ତ୍ରୀ ସେବା । ଏହି ନିୟମ ଆଧାରରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ, ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ଶୁଣାଣି ସମୟରେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀକୁ "କନିଷ୍ଠ ଯନ୍ତ୍ରୀ" ଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପଦୋନ୍ନତି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଉପରୋକ୍ତ ନିୟମରେ "କନିଷ୍ଠ ଯନ୍ତ୍ରୀ" ଙ୍କୁ "ଉତ୍ସ" କିମ୍ବା "ମୂଳ ଶ୍ରେଣୀ" ଭାବରେ ସୂଚିତ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ (ଓ.ଯେ.ସି. ସଂଖ୍ୟାମାନ 921, 922, ଓ 923/1980) ରେ ନିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ 1974 ରେ ନିୟମ 6 କୁ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତିର ଏକ ଉତ୍ସ ଗଠନ କରିବା ପାଇଁ "କନିଷ୍ଠ ଯନ୍ତ୍ରୀ" ନିୟମରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହି ସଂଶୋଧନ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପ୍ରକୃତିର ଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ,ଏହା ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ କେବଳ 7.12.1974 ରୁ ଆବେଦନକାରୀ, ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ ଯେତେବେଳେ ନିୟମ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେପରି ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପରୋକ୍ତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ।

ତେବେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ଏହି ଉପସଂହାର ପହଞ୍ଚିଥିଲା ଯେ ଉପ-ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଅଧସ୍ତନ ଯନ୍ତ୍ରୀ ସେବାରେ ଥିଲେ ସେମାନେ କେବଳ ଡିପ୍ଲୋମାଧାରୀ ଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ କି ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂରେ ଡିଗ୍ରୀ ହାସଲ କରିଥିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କନିଷ୍ଠ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଉଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ଭାବିବା ଅଯୌକ୍ତିକ ହେବ ଯେ ଯଦିଓ ଡିପ୍ଲୋମାଧାରୀମାନେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ, ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂରେ ଡିଗ୍ରୀ ହାସଲ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ 1972 ମସିହାରେ ମଧ୍ୟ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ । ସମୀକ୍ଷା ରାୟରେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ପୁନରାବୃତି ହୋଇଥିଲା ।

ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ମଧ୍ୟ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ତାହାର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରାଯାଇଛି, ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ 1970 ଏବଂ 1971 ରୁ ସେମାନଙ୍କର ବରିଷ୍ଠତା ଗଣନା କରିବାକୁ ହକଦାର କାରଣ ସେମାନେ ସେହି ବର୍ଷର ଖାଲି ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ 1970-71 ତଥା 6.12.1971ରେ ଓଡ଼ିଶା ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଫଳାଫଳ ପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଚୟନ କରାଯାଇଛି ।ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରୀ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ପାଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ରେହିବାପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତେବେ ନିଯୁକ୍ତି ଆଦେଶ 3.1.1972 ରେ

ପାରିତ ହୋଇଥିଲା । ଯେହେତୁ ସେମାନେ 1970 ଓ 1971 ରେ ଥିବା ଖାଲି ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିଲେ, ତେଣୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ 1970 ଓ 1971 ରୁ ସେମାନଙ୍କ ବାରିଷ୍ଠତା ଦାବି କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ବାରିଷ୍ଠତା ପୂର୍ବରୁ ହେବାପାଇଁ ଦାବି କରୁଛନ୍ତି ।

ଏହି ଆବେଦନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିତ୍ତିହୀନ ଏବଂ ଏହା ଭିତ୍ତିହୀନ ଏବଂ ଯଥାର୍ଥତା ବିହୀନ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହେବା ଉଚିତ । ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଆଇନ ପୂର୍ବରୁ *ଜଗଦୀଶ ଚନ୍ଦ୍ର ପଟ୍ଟନାୟକ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ* ମାମଲାରେ ଏହି କୋର୍ଟ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି [1998] 4 ଏସସିସି 456 = ଏଆଇଆର (1998) ଏସସି 1926 ଏବଂ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହି ନିଯୁକ୍ତି ଖାଲିଥିବା ପଦବୀ ତାରିଖ ସହିତ ଜଡିତ ନୁହେଁ । କୋର୍ଟ ନିମ୍ନମତେ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି:

> " ବିଚାର ପାଇଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, ଯେଉଁ ବର୍ଷରେ ପଦବୀ ଖାଲି ରହିଛି, ଯେତେବେଳେ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥାଏ, ତାହା ନିର୍ବିଶେଷରେ ବରିଷ୍ଠତା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୌଣସି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ରଖିପାରିବ କି? ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାନାର୍ଜୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ଯେହେତୁ 1978 ମସିହାରେ ଉପୁଜିଥିବା ପଦବୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପାହ୍ୟାରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯଦିଓ ବାସ୍ତବରେ ନିଯୁକ୍ତି ପତ୍ର କେବଳ ମାର୍ଚ୍ଚ, 1980ରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା, ତାଙ୍କୁ 1978 ମସିହାରେ ନିଯୁକ୍ତି ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏହିପରି ସେ 1979 ଏବଂ 1980 ମସିହାରେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଠାରୁ ବରିଷ୍ଠ ହେବେ ଏବଂ 1978 ମସିହାରେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଠାରୁ କନିଷ୍ଠ ହେବେ । ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ଯେହେତୁ ନିଯୁକ୍ତି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଏକ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ନେଇଥାଏ ଏବଂ ଯେହେତୁ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ ଆବେଦନ, ସାକ୍ଷାତକାର ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ଶେଷରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚୟନ କରନ୍ତି ଯାହା ପରେ ସରକାର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଅନ୍ତି, ଯେଉଁ ବର୍ଷରେ ଖାଲି ସ୍ଥାନ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଯେଉଁ ଖାଲି ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ତାହାକୁ ଅଣଦେଖା କରିବା ଅଯୌକ୍ତିକ ହେବ । ଏଥିରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ ଯେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଖାଲିପଦବୀ ସୃଷ୍ଟି ହେବାର ବର୍ଷ ଏବଂ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନିଯୁକ୍ତି ହେବାର ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ସମୟ ବ୍ୟବଧାନ ରହିବ, କିନ୍ତୁ ଏହା ନିୟମ 26 ଅନୁଯାୟୀ ବରିଷ୍ଠତାର ନିୟମରେ ନଥିବା କିଛି ଜିନିଷ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଅଦାଲତଙ୍କୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଦେବ ନାହିଁ । ନିୟମ 26 ଅନୁଯାୟୀ ଯେଉଁ ବର୍ଷରେ ଖାଲି ସ୍ଥାନ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ଏବଂ କେଉଁ ଖାଲି ସ୍ଥାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ତାହା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ପଦୋନ୍ନତି ସହିତ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବରିଷ୍ଠତା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଆଦୌ ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ । ଏଥିରେ କେବଳ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ପଞ୍ଜୀବର୍ଷରେ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପାହ୍ୟାରେ ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଉକ୍ତ ପାହ୍ୟାରେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଠାରୁ କନିଷ୍ଠ ହେବେ । ନିୟମ 26 ରେ ନଥିବା କିଛି ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଲାଗୁକରିବା ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ବରିଷ୍ଠତାର ଏକ ନୂତନ ନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କରିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ପାଇଁ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ତେଣୁ, ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାନାର୍ଜୀଙ୍କ ନିବେଦନ ସହିତ ଆମେ ସହମତ ହେବା ସ୍ଥିତିରେ ନାହୁଁ ।

ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଏହି ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ବିଶେଷ କରି ଏହି ମାମଲାରେ ଆମେ ଯେଉଁ ସେବା ନିୟମାବଳୀ ସହ ସମ୍ପୃକ୍ତ, ସେହି ସମାନ ସେବା ନିୟମାବଳୀ ସହ ଜଡ଼ିତ ରାୟ, ଯାହାର ଏକ ଅଂଶ ଉପରେ ଉଠାଯାଇଛି ।

ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଏକମାତ୍ର ଯୁକ୍ତି ଏବଂ ଯାହା ଆଧାରରେ ଏହା ଏହାର ପୂର୍ବ ରାୟର ସମୀକ୍ଷା କରିଥିଲା, ତାହା ଥିଲା, ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 12ଙ୍କୁ, 1972 ମସିହାରେ ଯେଉଁ ତାରିଖରେ ସେମାନଙ୍କୁ କାମଚଳା ଆଧାରରେ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେହି ଦିନଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା ହିସାବ କରିବାକୁ ହକଦାର ନଥିଲେ, କାରଣ 1974 ମସିହାରେ ନିୟମରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ସଂଶୋଧନ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ପ୍ରକୃତିର ନଥିଲା ଏବଂ ଅଣ-ସଂଶୋଧିତ ନିୟମ କେବଳ ମୂଳ ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖ ଠାରୁ ପ୍ରଭାବ ସହିତ ବରିଷ୍ଠତାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲା । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 12, 1976 ମସିହାରେ ଓଡ଼ିଶା ଲୋକସେବା ଆୟୋଗଙ୍କ ସହମତିରେ ସ୍ଥାୟୀ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେମାନେ 1972 ଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତାକୁ ଗଣନା କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ ସେମାନେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଠାରୁ କନିଷ୍ଠ ହେବେ । ଏହି ଆଧାରରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହାର ପୂର୍ବ ରାୟର ସମୀକ୍ଷା କରିଥିଲା ଏବଂ *ଡାଇରେକ୍ଟ ରିକ୍ରୁଟ କ୍ଲାସ୍-2 ଇଂଜିନିୟରିଂ ଅଫିସର୍ସ ଆସୋସିଏସନର* (ଉପରୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ସାମ୍ବିଧାନିକ ବିଚାରପୀଠର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଅନୁସରଣ କରିନଥିଲା । ଆମେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଏହି ଯୁକ୍ତିରେ ସହମତି ନୋହୁଁ ।

ନିୟମ 26 ର ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ରୂପରେ, କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ, ମୂଳ ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖ ଠାରୁ ପ୍ରଭାବ ସହିତ ବରିଷ୍ଠତା ଗଣନା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ 1967 ମସିହାରେ ଏହି ନିୟମରେ ଏକ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ବିଶେଷ ଭାବେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦି କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବର୍ଷରେ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀକୁ ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ପଦୋନ୍ନତି ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା ପାଇବେ । ଏହି ସଂଶୋଧନକୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଣଦେଖା କରାଯାଇଛି କାରଣ ସମୀକ୍ଷା ଉପରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟରେ 1967 ସଂଶୋଧନ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଉଲ୍ଲେଖ କରି ନାହିଁ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କେବଳ 1974 ସଂଶୋଧନ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯଦିଓ ଏହି ସଂଶୋଧନ 1.1.1972 ରୁ ପିଛିଲା ପ୍ରଭାବ ସହିତ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିଲା, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପ୍ରକୃତିର ଏବଂ 1.1.1972 ରୁ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହେବ ନାହିଁ । ଫଳସ୍ୱରୂପ ଏହା ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ନିୟମ 26 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିଲା, ଯାହା ଅଧୀନରେ ମୂଳ ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖ ଠାରୁ ବରିଷ୍ଠତା ଗଣନା କରାଯିବାର ଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 12 ଙ୍କୁ *କାମଚଳା* ଆଧାରରେ 7.8.1972 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀକୁ 6 ମାସ ପାଇଁ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ଲୋକସେବା ଆୟୋଗଙ୍କ ସହମତି ଯାହା ଆଗତୁରା ଉପଲବ୍ଧ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲା । ସେମାନଙ୍କର ମାମଲା

ଲୋକସେବା ଆୟୋଗଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିଲା ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଏହାର ସହମତି ଦେଇଥିଲା ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ 17.7.1976 ର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ସେମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ସେହି ବର୍ଷ, ଅର୍ଥାତ୍ 1972 ରେ, ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ପଦୋନ୍ନତିପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବରିଷ୍ଠତା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ସମୟରେ, ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ନିୟମ 26କୁ ଲାଗୁ କରିଥିଲେ ଏବଂ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ 12 ନମ୍ବର ଉତ୍ତରଦାତା 1972ରେ କେବଳ *କାମଚଳା* ଭିତ୍ତିରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ନିଯୁକ୍ତି ନଥିଲା, ତେଣୁ ନିୟମ 26କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସେମାନେ ସିଧାସଳଖ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିବା ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଠାରୁ କନିଷ୍ଠ ହେବେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ କେବଳ 1976 ମସିହାରୁ ସେମାନଙ୍କର ବରିଷ୍ଠତା ଗଣନା କରାଯାଇପାରିବ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀରେ ପଦୋନ୍ନତି ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତିର ପଦ୍ଧତି ଏବଂ ପ୍ରକ୍ରିୟା ନିୟମରେ ରହିଛି । ନିୟମ 16 (a) ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବିଭାଗର ମୁଖ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରୀ, କନିଷ୍ଠ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ଅଧସ୍ତନ ଯାନ୍ତ୍ରିକ ସେବାର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ବର୍ଷକ ମଧ୍ୟରେ ପଦୋନ୍ନତି ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ ହେବାକୁ ଥିବା ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ପୃଥକ ଭାବରେ ମନୋନୀତ କରିବେ । ସେହି ନିୟମରେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ଯେ ମୁଖ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନାମାଙ୍କନ ଆଧାରରେ ବରିଷ୍ଠତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତା ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକତା ହେବ । ନିୟମ 16 (a) ର ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ, ଜଣେ କନିଷ୍ଠ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଯିଏ ଦୁଇ ବର୍ଷର ସେବା ସମାପ୍ତ କରିନାହାଁନ୍ତି; କିମ୍ବା ଉପ-ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ, ଯେଉଁମାନେ ଡିପ୍ଲୋମାଧାରୀ ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ଦଶ ବର୍ଷର ସେବା ସମାପ୍ତ କରିନାହାଁନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ବିଚାର କରାଯିବ ନାହିଁ । ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରାବଧାନରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯଦି ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ପରୀକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନଥାନ୍ତେ, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ବିଚାର କରାଯିବ ନାହିଁ ।

ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନୋନୀତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ତାଲିକା ସରକାରଙ୍କୁ ପଠାଇବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯେଉଁଠାରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ସେମାନଙ୍କ ସେବା ନଥି ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ ସାକ୍ଷାତକାର ଆଧାରରେ ବିଭାଗୀୟ ସମିତି ଦ୍ୱାରା ଯାଞ୍ଚ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହାପରେ ବିଭାଗୀୟ ସମିତି କନିଷ୍ଠ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ଉପ-ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଏକ ପୃଥକ ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ ଯେଉଁମାନେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ହେବେ । ଏହା ପରେ, ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସମସ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନଥି ସହିତ ସରକାର ଏହି ତାଲିକା ଲୋକସେବା ଆୟୋଗଙ୍କୁ ପଠାଇବେ । ଏହାପରେ ଆୟୋଗ ତାଲିକା ଯାଞ୍ଚ କରି ଦୁଇଟି ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ; ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଉପଯୁକ୍ତତା କ୍ରମରେ ଗୋଟିଏ କନିଷ୍ଠ ଯନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ଉପ-ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବେ ଏବଂ ତଦନୁସାରେ ସରକାରଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେବେ । ନିୟମ 18

ଅନୁଯାୟୀ, ପଦୋନ୍ନତି ପାଇବାକୁ ଥିବା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଚୟନ ଆୟୋଗଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପରେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯିବ ।

ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଏହି *କାମଚଳା* ଆଧାରରେ, ଆବେଦନକାରୀ ତଥା ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 12 ଙ୍କୁ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗଙ୍କ ସହମତି ଆଧାରରେ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହା 8.2.1972 ରେ କରାଯାଇଥିଲା।ଓଡ଼ିଶା ଲୋକସେବା ଆୟୋଗଙ୍କ ସହମତି ପାଇବା ପରେ, 17 ଜୁଲାଇ, 1976 ରେ ଏକ ନୂତନ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀ ତଥା ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 12 ନିୟମିତ ଭାବରେ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ମାମଲାର ସମାଧାନ କରିବା ସମୟରେ, ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଶପଥପାଠ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତି ସତ୍ୟପାଠକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲା ଯେ କୌଣସି ବିରୋଧୀ ପକ୍ଷ ଏହା କହିବାକୁ ଆଗକୁ ଆସି ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 12 ର ପଦୋନ୍ନତି ସେମାନଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତା ଅନୁଯାୟୀ ନୁହେଁ ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆକସ୍ମିକ ଥିଲା । ଏହା ଆହୁରି ଅନୁଭବ ହୋଇଛି ଯେ:

> " ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତିଉତ୍ତର ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ଉଭୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ 1972 ମସିହାରେ ସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅଧିକାଂଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ନେବା ଆବଶ୍ୟକ, ସେମାନଙ୍କୁ ଆୟୋଗଙ୍କ ସହମତି ଅନୁଯାୟୀ *କାମଚଳା* ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଆୟୋଗଙ୍କ ଠାରୁ ସହମତି ପାଇବାରେ ସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଉଭୟ ଆବେଦନକାରୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆୟୋଗଙ୍କ ସହମତି ଗ୍ରହଣ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଦୋନ୍ନତି ପଦବୀରେ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବରେ ରହିଥିଲେ ।

ଏହି ତଥ୍ୟଗୁଡିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପଦୋନ୍ନତି ଏକ ନିୟମିତ, ଯଦିଓ ସାମୟିକ, ସେବା ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପଦୋନ୍ନତି କରାଯାଇଥିଲା । ମୁଖ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରୀ ସେହି ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କୁ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ଚୟନ କରିବା ପାଇଁ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ମୁଖ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ଚୟନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆୟୋଗଙ୍କ ସହମତି ବିଚାରାଧୀନ ଥିବାବେଳେ, ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା *କାମଚଳା* ଭିତ୍ତିରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ସୂଚିତ କରାଯାଇଛି ଯେ ଆୟୋଗଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ସୁପାରିଶ ଆଧାରରେ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ଅଧିକାରୀ ଚୟନ କରିବାରେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ସରକାର ଅଟନ୍ତି । ଏଥିରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 12, 1972 ମସିହାରେ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଚାରି ବର୍ଷ ପରେ ଅର୍ଥାତ୍ 1976 ମସିହାରେ ଓଡ଼ିଶା ଲୋକସେବା ଆୟୋଗଙ୍କ ସୁପାରିଶ କ୍ରମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ତେଣୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଓଡ଼ିଶା ଲୋକସେବା ଆୟୋଗଙ୍କ ସହମତି ବିଚାରାଧୀନ ଅବସ୍ଥାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ନିୟମିତ, ଯଦିଓ ସାମୟିକ ଆଧାରରେ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହି ପଦୋନ୍ନତି ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା କାରଣରୁ, 1972ରୁ 1976 ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ *କାମଚଳା* ସେବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବଧି, ଯେତେବେଳେ ଆୟୋଗଙ୍କ ସହମତିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ନିୟମିତ ଭାବେ କାମଚଳା ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଉଥିଲା, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା ଏବଂ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା କରୁଥିବା ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବାରିଷ୍ଠତା ଗଣନା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, **ଡାଇରେକ୍ଟ ରିକ୍ରୁଟ କ୍ଲାସ୍-2 ଇଂଜିନିୟରିଂ ଅଫିସର୍ସ ଆସୋସିଏସନର ମାମଲାରେ** (ଉପରୋକ୍ତ)ଏହି କୋର୍ଟ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନୀତିଗୁଡ଼ିକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିଲା । ଏହି ନିୟମରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହେବାର କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନଥିଲା କାରଣ ଏହା ନିମ୍ନରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ନୀତି (A) ଏବଂ (B) ରେ ଏହି କୋର୍ଟ ଦ୍ୱାରା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି:

> " (A) ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେବା ପରେ, ତାଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତାକୁ ତାଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖ ଠାରୁ ଗଣନା କରିବାକୁ ହେବ, ତାଙ୍କ ନିଶ୍ଚିତକରଣ ତାରିଖ ଅନୁଯାୟୀ ନୁହେଁ ।
>
> ଉପରୋକ୍ତ ନିୟମର ପରିଣାମ ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ନିଯୁକ୍ତି କେବଳ *କାମଚଳା* ଏବଂ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏକ ବିରାମକାଳୀନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭାବରେ କରାଯାଇଛି, ସେହି ପଦବୀରେ ପଦାସୀନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତାକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।
>
> (B) ଯଦି ନିୟମ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରି ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ନିଯୁକ୍ତି କରାଯାଏ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ସେବାର ନିୟମିତକରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବରେ ପଦବୀରେ ରହିବେ, ତେବେ ପଦାସୀନ ସେବାର ଅବଧି ଗଣନା କରାଯିବ ।

ଏହି ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ଆମ ମତ ଠିକ୍, ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 12, ଉତ୍ତରଦାତା ମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବରିଷ୍ଠ ଥିଲେ ।

ଓ. ପି. ସିଙ୍ଗଲା ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ, [1984] 4 ଏସସିସି 450, ଏପରିକି *ଡାଇରେକ୍ଟ ରିକ୍ରୁଟ କ୍ଲାସ୍-2 ଇଂଜିନିୟରିଂ ଅଫିସର୍ସ ଆସୋସିଏସନର* ମାମଲାରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବା ପୂର୍ବରୁ, 3 ଜଣ ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କ ଏକ ବିଚାରପୀଠ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା, ଯେଉଁ ତାରିଖରେ ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯେଉଁ ଦିନଠାରୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀରେ କିମ୍ବା ମୂଳ ପଦବୀଗୁଡ଼ିକ ବିରୋଧରେ କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ, ସେହି ତାରିଖ ଆଧାରରେ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ପଡିବ । ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ ଯେ *ଡାଇରେକ୍ଟ ରିକ୍ରୁଟ କ୍ଲାସ୍-2 ଇଂଜିନିୟରିଂ ଅଫିସର୍ସ ଆସୋସିଏସନର* ମାମଲାରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ବିଧାନ ବିଚାରପୀଠଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ *ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଅଘୋର ନାଥ ଦେ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ* [1993] 3 ଏସସିସି 371 ମାମଲାରେ ଏହି କୋର୍ଟର ଏକ 3 ଜଣିଆ ସମ୍ବିଧାନ ବିଚାରପୀଠଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ନୀତି (A) ଏବଂ (B) କୁ ନିମ୍ନମତେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା:

" ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଏହି ଦୁଇଟି ଉପସଂହାରକୁ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପଢ଼ିବାକୁ ପଡିବ, ଏବଂ ଉପସଂହାର (B) ସେହି ମାମଲା ଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ ଯାହା ଉପସଂହାର ଦ୍ୱାରା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବାଦ ଦିଆଯାଇଛି (A) । ତେଣୁ ଆମେ ପ୍ରଥମେ ଉପସଂହାର (A) କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିପାରିବା । ଉପସଂହାର (A) ରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ବରିଷ୍ଠତାକୁ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖ ଠାରୁ ଗଣନା କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରିବାକୁ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତକରଣ ତାରିଖ ଅନୁଯାୟୀ ନୁହେଁ, ଏହି ପଦବୀରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ 'ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ' ନିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଉପସଂହାର (A) ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପରିଣାମ ହେଉଛି, ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ନିଯୁକ୍ତି କେବଳ *କାମଚଳା* ଏବଂ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏକ ବିରାମକାଳୀନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭାବରେ କରାଯାଇଛି, ଏହିପରି ପଦବୀରେ ପଦାସୀନ ବରିଷ୍ଠତାକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।' ତେଣୁ, ଉପସଂହାର (A) ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସେହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ବର୍ଗକୁ ବାଦ ଦେଇଥାଏ ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ନିଯୁକ୍ତି କେବଳ *କାମଚଳା* ଏବଂ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନୁହେଁ, କେବଳ ଏକ ବିରାମକାଳୀନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭାବରେ କରାଯାଏ । ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଉପସଂହାର (A) ରେ ଏହି ଉପସଂହାର ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼େ, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ବରିଷ୍ଠତା ଗଣନା ପାଇଁ ଏହିପରି ପଦବୀରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।"

ଏହା ମଧ୍ୟ ନିମ୍ନମତେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି:

" ଏକ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଉପସଂହାର (B)କୁ ଯୋଡାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ନିୟମ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କେତେକ ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ଆବଶ୍ୟକତାଗୁଡ଼ିକର ଅଭାବ ବ୍ୟତୀତ ନିଯୁକ୍ତି ଅନ୍ୟଥା ନିୟମିତ ଅଟେ । ଉପସଂହାର (B) ର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ, ଯଥା, 'ଯଦି ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ନିଯୁକ୍ତି' ନିୟମ 'ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରି ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ସେବାର ନିୟମିତକରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁସରଣ କରି କରାଯାଏ ନାହିଁ । ଆମେ ଉପସଂହାର (B) କୁ ପଢୁ, ଏବଂ ଉପସଂହାର (A) ସହିତ ସମନ୍ୱୟ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ, ସେହି ମାମଲା ଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ, ଯେଉଁଠାରେ ନିଯୁକ୍ତି ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ କିମ୍ବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ନୁହେଁ, ଏବଂ ନିୟମିତକରଣ ସମୟରେ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବା ପଦବୀ ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପଯୁକ୍ତତାକୁ ସଂଲଗ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ନିୟମ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ଆବଶ୍ୟକତାରେ ଅଭାବକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହିପରି ମାମଲାରେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖରେ ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପାୟରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ନିଯୁକ୍ତିର ପ୍ରକୃତି ବିଷୟରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ, ଏହା ଏହି ବର୍ଗରେ ପଡ଼େ କି ନାହିଁ ତାହା ସ୍ଥିର କରିବାକୁ, ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ନିଯୁକ୍ତିର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଏବଂ ନିୟମରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆଧାରରେ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଏପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ନିୟମ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ଆବଶ୍ୟକତାଗୁଡ଼ିକର ଅଭାବକୁ ପ୍ରଥମ ଉପଲବ୍ଧ ସୁଯୋଗରେ, କର୍ମଚାରୀଙ୍କ କୌଣସି ଖିଲାପ ବିନା ଆରୋଗ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିବ, ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ସେବାର ନିୟମିତକରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବରେ ପଦବୀରେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ

ନିଯୁକ୍ତି ସମୟରେ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ଆବଶ୍ୟକତାରେ ତ୍ରୁଟି ପାଇଁ ଦାୟୀ ନୁହଁନ୍ତି, ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ନ ଥିବାରୁ ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତି ହେବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଛି, ନିୟମଗୁଡିକର ଅବଶିଷ୍ଟ ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ଆବଶ୍ୟକତା ଯଥାଶୀଘ୍ର ପୂରଣ ହେବା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ ।

କେଶବ ଦେବ ଓ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ [1999] 1 ଏସସିସି 280 ଏବଂ *ଶ୍ରୀ ଏଲ୍. ଚନ୍ଦ୍ରକିଶୋର ସିଂହ ବନାମ ମଣିପୁର ରାଜ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ* ଯେଟି (1999) 7 ଏସସି 576 ମାମଲାରେ ସାମ୍ବିଧାନିକ ବିଚାରପୀଠଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଅନୁସରଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

ସମୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଉପରୋକ୍ତ ନୀତିଗୁଡ଼ିକରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା, ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ କହିବୁ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ୟାୟ ଏବଂ ଏକ ରାୟକୁ ପୁନର୍ବାର ଲେଖିବା ପ୍ରବୃତ୍ତି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଶେଷରେ ବିବାଦର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା । ଏହା, ଆମେ କହିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଯେ ଅଧିନିୟମ 22 (3) (f) ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ସମୀକ୍ଷାର ପରିସରଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ ଯାହା ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି:

" ଧାରା 22

(1) ....

(2) ......

(3) ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ଏକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସେହି ସମାନ କ୍ଷମତା ରହିବ, ଯାହା ନିମ୍ନୋକ୍ତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ମକଦ୍ଦମାର ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ, ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1908 (1908ର 5) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥାଏ, ଯଥା -

(a) ....

(b).........................

(c)..........................

(d)...........................

(e)...........................

(f) ଏହାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗୁଡିକୁ ସମୀକ୍ଷା କରିବା:

(g).....................

(h)...............................

(i)................................ "

ଉପରୋକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ଉପଲବ୍ଧ ସମୀକ୍ଷାର କ୍ଷମତା ସମାନ ଯାହା ସିପିସିର ଧାରା 114 କୁ ଆଦେଶ 47 ସହିତ ପାଠ କରାଯାଏ ତାହା ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅଦାଲତକୁ ଦିଆଯାଇଛି । କ୍ଷମତା ନିରଙ୍କୁଶ ନୁହେଁ ଏବଂ ଆଦେଶ 47 ରେ ସୂଚିତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଦ୍ୱାରା ଅଟକା ଯାଇଛି । ନୂତନ ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ କିମ୍ବା ପ୍ରମାଣର ଆବିଷ୍କାର ଉପରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଆବେଦନ ଉପରେ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ, ଯାହା ସମ୍ୟକ ତତ୍ପରତା କରିବା ପରେ, ତାଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟରେ ନଥିଲା କିମ୍ବା ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇପାରିନଥିଲା । ନଥିର ପୃଷ୍ଠରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କିଛି ଭୁଲ କିମ୍ବା ତ୍ରୁଟି କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କାରଣ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ । ଏକ ସମୀକ୍ଷା ଦାବି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା କେବଳ ଏକ ନୂତନ ଶୁଣାଣି କିମ୍ବା ତର୍କ କିମ୍ବା ପୂର୍ବରୁ ନିଆଯାଇଥିବା ଏକ ଭୁଲ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣର ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଅର୍ଥାତ୍, ସମୀକ୍ଷାର କ୍ଷମତା କେବଳ ଆଇନ କିମ୍ବା ତଥ୍ୟର ଏକ ଏକସ୍ୱ ତ୍ରୁଟିର ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ ଯାହା ଏହାକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ବିସ୍ତୃତ ତର୍କ ଆବଶ୍ୟକ ନକରି ସିଧା ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୁଏ । ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ଆଦେଶ 47 ନିୟମ 1 ରେ ବ୍ୟବହୃତ "ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କାରଣ" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ଅର୍ଥ ନିୟମ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା କାରଣ ସହିତ ଯଥେଷ୍ଟ ଅନୁରୂପ ।

ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ତ୍ରୁଟିକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବାର ପ୍ରୟାସ କିମ୍ବା ଆଦେଶ 47 ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କୌଣସି ଆଧାର ଉପରେ ଆଧାରିତ ନ ଥିବା ପ୍ରୟାସ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରୟାସ, ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ଏହାର ରାୟର ସମୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସ୍ୱାଧୀନତାର ଅପବ୍ୟବହାର ହେବ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ସମାନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏବଂ ସମାନ ସେବା ସମ୍ବନ୍ଧରରେ 12 ମାର୍ଚ୍ଚ 1985 ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ରାୟ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ *କାମଚଳା* ପଦୋନ୍ନତି ନିୟମ ବିରୋଧୀ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ କେତେକ ପଦୋନ୍ନତି ପ୍ରାପ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ ସେହି ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନକୁ 28.3.1998 ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେଉଁ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ତାହାର ଏକ କିତା ନକଲ ନଥିରେ ରଖାଯାଇଛି ଯାହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି କାରଣ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ତେଣୁ ଏହି ଆଦେଶ ଏକ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅଧିକନ୍ତୁ, ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ 12 ମାର୍ଚ୍ଚ 1985 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଅର୍ଥାତ୍, 1990 ରେ *ଡାଇରେକ୍ଟ ରିକ୍ରୁଟ କ୍ଲାସ୍-2 ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ଅଫିସର୍ସ ଆସୋସିଏସନ* (ଉପରୋକ୍ତ)ମାମଲାରେ ସମ୍ବିଧାନ ବିଚାରପୀଠ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଠାରୁ ଅନେକ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ । ସାମ୍ବିଧାନିକ ବିଚାରପୀଠର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅନ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆଧାରରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ରାୟର ପ୍ରଭାବ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଲୋପ ପାଇଛି ଏବଂ ସମୀକ୍ଷା ରାୟ ଲେଖିବା ସମୟରେ ସାମ୍ବିଧାନିକ ବିଚାରପୀଠର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅପେକ୍ଷା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସେହି ରାୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବାର କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନଥିଲା ।

ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା କରୁଥିବା ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ କେତେକ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି, ଯଥା, *ଭି. ଶ୍ରୀନିବାସ ରେଡ୍ଡୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ସରକାର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, [1995] ଏସୟୁଯୁପି. 1 ଏସସିସି 572; *ଭି. ପି. ଶ୍ରୀବାସ୍ତବ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଏମ୍. ପି. ରାଜ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ* [1996] 7 ଏସସିସି 759 ଏବଂ *ମସୁଦ ଅଖତର ଖାନ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* [1990] 4 ଏସସିସି 24; କିନ୍ତୁ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ । *ବି. ଭି. ଶ୍ରୀନିବାସ ରେଡ୍ଡୀଙ୍କ* (ଉପରୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ବ୍ୟତିରେକ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବ ବ୍ୟତିରେକ ଭିନ୍ନ ଅଟେ କାରଣ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତିରେ ବିବାଦ ଥିଲା, ଜଣେ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବାବେଳେ ଅନ୍ୟଜଣକ ମଧ୍ୟ ତଦନୁଯାୟୀ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ସେହିପରି, *ଭି. ପି. ଶ୍ରୀବାସ୍ତବଙ୍କ* (ଉପରୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଟେ କାରଣ ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ କି ପଦୋନ୍ନତି ନିୟମ ବିରୁଦ୍ଧରେ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ଆୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇନଥିଲା । *ମସୁଦ ଅଖତରଙ୍କ* (ଉପରୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ, ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ନିୟମର ବିପରୀତ ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ରୁ 11 ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ *ଅନୁରାଧା ମୁଖାର୍ଜୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, [1996] 9 ଏସସିସି 59 ମାମଲାରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଏହି ମାମଲା ପାଇଁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କେବଳ ସେମାନଙ୍କ *କାମଚଳା* ନିଯୁକ୍ତି ଆଧାରରେ ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି ଉପରେ ବରିଷ୍ଠତା ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ, ଯଦିଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଚୟନ ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇନଥିଲା । ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ବ୍ୟତିରେକ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ କାରଣ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଏହି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି ଯେ ପଦୋନ୍ନତି ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଯଦି ପଦୋନ୍ନତି ନିୟମର ବିପରୀତ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଲାଭ ମିଳିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା ପ୍ରତି ଏପରି ପଦୋନ୍ନତିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବଧିକୁ ଗଣନା କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲା ରହିବ ନାହିଁ, ଯଦିଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚୟନ କରାଯାଇ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ରୁ 11ଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 12 ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀରେ ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ରୁ 17 ସମେତ ଓଡ଼ିଶା ଲୋକସେବା ଆୟୋଗଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର ହୋଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ବରିଷ୍ଠତା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ଯିବପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆମେ ରାଜି ହେଉ ନାହୁଁ । ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତି ପାଇବାରେ ବିଫଳତା ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 12 ସେମାନଙ୍କ ପଦୋନ୍ନତି କ୍ରମରେ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀରେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇବାକୁ ନିଷେଧ କରିନଥିଲା । ସେମାନେ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ମୁଖ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନୋନୀତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ପରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଦୋନ୍ନତି ଦ୍ୱାରା ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ଯେହେତୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୁଖ୍ୟ ରାୟ ଲେଖିବା ସମୟରେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଏକ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ଖାଲିପଡିଥିବା ସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀରେ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗଙ୍କ ସହମତି ବିଚରାଧୀନ ଥିବାବେଳେ ତାଙ୍କୁ *କାମଚଳା* ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯେହେତୁ ଏହି ଫଳାଫଳ ଆମ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ ହୋଇଛି, ତେଣୁ ଆମେ ଏହା କହିବାରେ କୌଣସି ଦ୍ୱିଧା ନାହିଁ ଯେ ନିୟମ 26 ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀ, ଯାହାଙ୍କୁ 1972 ରେ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେହି ବର୍ଷରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ରୁ 11 ଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ ଅବେଦନକାରୀ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ରୁ 11ଙ୍କ ଠାରୁ ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟାରେ ରହିବେ ।

ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡିକ ପାଇଁ, ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି, ସମୀକ୍ଷା ଉପରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶକୁ ଆଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଗଲା ଏବଂ 4.1.1993 ତାରିଖରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ମୁଖ୍ୟ ରାୟକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରାଗଲା, କିନ୍ତୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ବିନା ।

ଆଇ.ଏମ୍. ଏ.   ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

<u>**ଅସ୍ୱୀକରଣ**</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଶ୍ରୀ ଜଟାଧାରୀ ସେଠୀ
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ)
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।